

Flyttehjælp efter bistandslovens § 47

FOB nr. 84.190

Udtalt, at en kommunes anmodning om samtykke fra en anden kommune til flytning efter bistandslovens § 47 var udtryk for, at den anmodende kommune var indstillet på at yde hjælp, og at det forhold, at samtykke blev nægtet, ikke i sig selv burde føre til, at hjælp blev nægtet.

Under henvisning hertil henstillet til amsankenævnet for Vejle amt at genoptage behandlingen af sagen.

(J. nr. 1984-18-055).

A klagede over en afgørelse fra amsankenævnet for Vejle amt, hvorved amsankenævnet tiltrådte et afslag fra det sociale udvalg i Vejle kommune på A's ansøgning om økonomisk hjælp til flytning efter bistandslovens § 47.

Det fremgik af de foreliggende oplysninger, at A den 4. juli 1983 ved personlig henvendelse til social- og sundhedsforvaltningen i Vejle kommune ansøgte om økonomisk hjælp til flytning i forbindelse med separation på grund af dyb og længerevarende uoverensstemmelse med sin mand. Ifølge forvaltningens referatark (dateret den 1. august 1983) oplyste A ved henvendelsen, at hun modtog arbejdsløshedsdagpenge, og at hun pr. 1. august 1983 havde mulighed for at få en 4 værelses lejlighed i Trige (Århus kommune), hvortil hun ville flytte den 3. august 1983 sammen med sine to børn på henholdsvis 8 og 5 år. I referatarket var det anført:

»... forelægges gruppemødet, og det aftales, at der kan bevilges flytteudgifter samt en måneds husleje, hvis hun fremkommer med dokumentation således, at der kan søges flytteaccept ved Århus kommune.«

Den 1. august 1983 indgav A en skriftlig ansøgning om flyttehjælp til socialforvaltningen. A oplyste i den forbindelse, at hun nu var blevet enig med sin mand om, at det ældste barn skulle blive hos manden.

I skrivelse af 3. august 1983 til social- og sundhedsforvaltningen i Århus kommune anførte social- og sundhedsforvaltningen i Vejle kommune følgende:

»Vedrørende (A), ydelse af flyttehjælp, jfr. bistandslovens § 47.

Ovennævnte har 4. juli 1983 søgt om hjælp til flytning til adressen ..., 8280 Trige.

Boligen er en 4 værelses stuelejlighed på 108 m². Huslejen andrager kr. 3.055, incl. varme pr. måned, minus boligsikring. Indskudslån lyder på kr. 8.424. (A) har søgt separation, og har fået tilbudt lejlighed på Triges Centervej. Der er i ægteskabet 2 fællesbørn, hvoraf den yngste ... skal bo hos moderen.

(A) får ca. kr. 5.300 pr. måned i A-understøttelse, og er berettiget til understøttelse indtil december 1984, men har store forventninger om at kunne få arbejde hurtigt. Hun har søgt arbejde på Århus kommunehospital som apotekerassistent, men har endnu intet hørt, da ansøgningsfristen ikke er udløbet endnu. I øvrigt mener hun sig i stand til at kunne klare sig selv.

Der henvises i øvrigt til relevante bilag i sagen, der vedlægges som kopier.«

I skrivelse af 10. august 1983 meddelte Århus kommunes social- og sundhedsforvaltning afslag på at meddele samtykke efter bistandslovens § 47, stk. 2. Forvaltningen fandt, at flytningen ikke ville medføre en forbedring af A's boligmæssige eller erhvervmæssige forhold. Forvaltningen havde endvidere lagt vægt på, at A - efter forvaltningens opfattelse - ikke ville være i stand til selv at afholde boligudgiften til den 4 værelses lejlighed, hvortil der højst kunne ydes boligsikring svarende til en 3 værelses lejlighed.

Den 2. september 1983 meddelte socialforvaltningen i Vejle kommune A telefonisk, »at man herfra har besluttet ikke at yde flyttehjælp, idet Århus kommune har nægtet flytteaccept«.

I skrivelse af 19. september 1983 meddelte socialforvaltningen i Vejle kommune A et skriftligt afslag på ansøgningen om flyttehjælp,

»idet Århus kommune har meddelt afslag på samtykke til bevilling af flyttehjælp.«

Forvaltningen anførte endvidere i skrivelsen:

»Det er i øvrigt Vejle kommunes opfattelse, at omstændighederne for at yde flyttehjælp til den nævnte 4-værelses lejlighed blev ændret fra det tidspunkt, hvor De ændrede beslutning om at lade det ældste barn blive hos manden.«

A indbragte det sociale udvalgs afgørelse for amtsankenævnet for Vejle amt. A oplyste om baggrunden for ønsket om at flytte, og hun gav udtryk for, at hun mente at være blevet stillet i udsigt, at hun ville få økonomisk hjælp til flytningen fra Vejle kommune.

Amtsankenævnet traf følgende afgørelse i en skrivelse til A:

»Efter de i sagen foreliggende oplysninger tiltrådte amtsankenævnet det sociale udvalgs afgørelse, idet den lejede lejlighed pris- og størrelsesmæssigt ikke kan anses for at være en rimelig løsning på Deres boligproblem.«

I klagen til mig anførte A, at hun ved sin første henvendelse til Vejle kommune fik at vide, at kommunen »ville hjælpe (A) med flytteudgifterne, altså 1. måneds husleje, flyttemand o.s.v., hvis (A) fandt noget at bo i«.

I en udtalelse i anledning af klagen til mig anførte det sociale udvalg i Vejle kommune følgende:

»Som tidligere nævnt henvendte (A) sig hos social- og sundhedsforvaltningen i juli 1983 med ansøgning om flyttehjælp til hende og 2 børn i forbindelse med separation.

Den 1. august 1983 kunne pågældende overtage en 4 værelses lejlighed til en månedlig husleje incl. lys og varme på kr. 3.055,00.

Som det fremgår af sagsakterne var det socialudvalgets opfattelse, at der på det foreliggende grundlag kunne ydes flyttehjælp til den nævnte lejlighed for pågældende og de 2 børn, men at der forinden, jfr. bistandslovens § 47, stk. 2, skulle indhentes samtykke fra Århus kommune.

Der sker imidlertid det, at (A) meddeler, at det ældste barn forbliver hos manden, men hun har accepteret lejemålet til den 4 værelses lejlighed.

Trods de ændrede omstændigheder, anmoder det sociale udvalg i Vejle kommune i brev af 3. august 1983 Århus kommune om samtykke til at yde flyttehjælp m.v.

Århus kommune meddeler afslag med den begrundelse, at lejligheden er for stor.

Det sociale udvalg i Vejle kommune meddeler efterfølgende afslag på flyttehjælp, og anfører i øvrigt, at omstændighederne for at yde flyttehjælp til den nævnte 4 værelses lejlighed blev ændret fra det tidspunkt, hvor det blev besluttet, at (A) ville lade det ældste barn blive hos manden.«

I en udtalelse i anledning af klagen til mig anførte amsankenævnet for Vejle amt følgende:

» ...

Ved nævnets behandling af sagen ... har det været lagt til grund,

at husstanden kun består af 1 voksen + 1 barn,

at der er tale om en 4-værelses lejlighed, hvortil der som følge af antallet af husstandsmedlemmer ikke kan ydes fuld boligsikring,

at boligudgiften efter fradrag af boligstøtte andrager godt 45% af ansøgerens nettoindtægt,

at der efter betaling af oplyste faste udgifter kun resterer ca. 2.600 kr. månedlig til underhold, incl. boligstøtte og diverse børneydelser,

at ansøgeren ikke på ansøgningstidspunktet var boligløs, men kunne have bevaret sin tidligere bolig, indtil hun havde fundet en lejlighed, der pris- og størrelsesmæssigt svarede til hendes behov.

En samlet vurdering af disse forhold sammenholdt med bestemmelsen i bistan-
standslovens § 47 har ført til, at nævnet ikke har fundet bistan-
standslovens betin-
gelser for at yde flyttehjælp opfyldte.«

Jeg udtalte følgende i en skrivelse til A:

»Det sociale udvalg og amsankenævnets afgørelser er truffet på grund-
lag af bestemmelsen i bistan-
standslovens § 47, der har følgende indhold:

»Der kan ydes en person, som ikke selv har midler dertil, hjælp til en flyt-
ning, som medfører forbedringer af pågældendes eller familiens bolig-
mæssige eller erhvervsmæssige forhold.

Stk. 2. Det sociale udvalg skal, såfremt flytning sker til en anden kommu-
ne, indhente samtykke fra det sociale udvalg i denne kommune, inden
hjælpen ydes. Hvis denne fremgangsmåde ikke er fulgt, betragtes den
kommune, der har ydet hjælpen, fortsat som opholdskommune, indtil på-
gældende i mindst 3 måneder har klaret sig uden bistand efter denne lov,
dog længst i 2 år efter flytningen....«

Efter min gennemgang af sagen, jfr. herved også socialudvalgets ovenfor
gengivne udtalelse ... i anledning af klagen til mig, må jeg lægge til
grund, at det var Vejle byråds socialudvalgs opfattelse, at De ved hen-
vendelsen i juli måned 1983 måtte anses for at opfylde betingelserne ef-
ter bistan-
standslovens § 47, stk. 1, for hjælp til Deres og Deres to børns ind-
flytning i den omhandlede lejlighed i Århus.

Ved Deres henvendelse den 1. august 1983 til socialforvaltningen oply-
ste De, at det ene af børnene skulle blive boende hos faderen.

I den ovenfor gengivne skrivelse af 3. august 1983 forelagde socialfor-
valtningen i Vejle kommune sagen for Århus kommunes social- og sund-
hedsforvaltning med henblik på at opnå Århus kommunes samtykke til
flytningen efter bistan-
standslovens § 47, stk. 2.

Denne skrivelse kan efter min opfattelse kun forstås som en tilkendegi-
velse af, at socialforvaltningen i Vejle kommune fortsat var indstillet på at
yde Dem hjælp efter bistan-
standslovens § 47, stk. 1, til den - nu gennemførte
- flytning til Århus. Og jeg går ud fra, at baggrunden herfor var, at social-
forvaltningen anså en hurtig flytning for påkrævet, at De allerede havde
indgået lejemålet med virkning fra den 1. august 1983, at De i hele forlø-
bet havde haft nær kontakt med social- og sundhedsforvaltningen, og at
det var en for Dem uforudseelig ændring af Deres planer, at flytningen
kun kom til at omfatte det ene af børnene, idet det helt frem til week-
end'en den 30.-31. juli 1983 var meningen, at begge børnene skulle flytte
med til Århus.

Efter at Århus kommunes social- og sundhedsforvaltning i skrivelsen af
10. august 1983 havde afslået at meddele samtykke efter bistan-
standslovens § 47, stk. 2, meddelte socialforvaltningen i Vejle kommune Dem den 2.
september 1983 telefonisk afslag på flyttehjælp, »... idet Århus kommune
har nægtet flytteaccept«, og den 19. september 1983 gav socialforvalt-

ningen Dem skriftligt afslag på ydelse af flyttehjælp, »... idet Århus kommune har meddelt afslag på samtykke til bevilling af flyttehjælp«. I det skriftlige afslag af 19. september 1983 tilføjede socialforvaltningen:

»Det er i øvrigt Vejle kommunes opfattelse, at omstændighederne for at yde flyttehjælp til den nævnte 4-værelses lejlighed blev ændret fra det tidspunkt, hvor De ændrede beslutning om at lade det ældste barn blive boende hos manden.«

Denne tilføjelse harmonerer ikke med socialforvaltningens skrivelse af 3. august 1983 til Århus kommune, der som nævnt efter min opfattelse forudsætter, at Vejle kommune var indstillet på at yde flyttehjælp - uanset den nævnte ændring af forholdene, som forvaltningen på det tidspunkt var gjort bekendt med.

Det spørgsmål, sagen rejser, er derfor, om Vejle kommunes socialforvaltning var beføjet til at omgøre denne beslutning alene med henvisning til, at Århus kommunes social- og sundhedsforvaltning i skrivelsen af 10. august 1983 havde afslået at give sit samtykke til flytningen.

Da jeg må forstå amsankenævnets udtalelse ... til mig således, at dette spørgsmål ikke har været inddraget i nævnets vurdering af sagen, har jeg fundet samtidig hermed at burde henstille til nævnet at genoptage sagens behandling. Jeg har i denne forbindelse peget på, at det af bistandslovens § 47, stk. 2, følger, at flyttehjælp efter bestemmelsen i stk. 1, kan ydes uden forudgående indhentelse af samtykke fra tilflytterkommunen, eller uanset at tilflytterkommunen har nægtet samtykke; betydningen af manglende samtykke fra tilflytterkommunen er alene den, at den kommune, der har ydet flyttehjælp, i så fald betragtes som opholdskommune, indtil hjælpsmodtageren i mindst tre måneder har klaret sig uden bistand efter loven (dog længst 2 år). Jeg har endvidere orienteret nævnet om, at De under telefonsamtalen den 17. september 1984 oplyste, at De pr. 15. juni 1984 flyttede tilbage til Vejle kommune (for at være nærmere det ældste barn, der ikke flyttede med til Århus). De har ikke - bortset fra en tilbagebetalingspligtig husleje hjælp i september måned 1983 - under opholdet i Århus modtaget hjælp efter bistandsloven. De har - bortset fra en kortere periode, da De havde ansættelse på apoteket i ... - modtaget arbejdsløshedsdagpenge.

I hvert fald under de således foreliggende omstændigheder må det umiddelbart forekomme mindre rimeligt at tillægge det manglende samtykke fra Århus kommune den virkning, at De nægtes den hjælp til flytning efter bistandslovens § 47, stk. 2, som jeg efter min gennemgang af sagen må forstå, at De ville have fået udbetalt fra Vejle kommune, hvis der ikke havde været tale om en flytning til en anden kommune.«

Amsankenævnet for Vejle amt genoptog behandlingen af sagen og traf afgørelse om, at det sociale udvalg i Vejle kommune skulle yde A hjælp i overens-

stemmelse med udvalgets oprindelige indstilling i skrivelsen af 3. august 1983.

Jeg meddelte amtsankenævnet, at jeg havde taget det oplyste til efterretning.